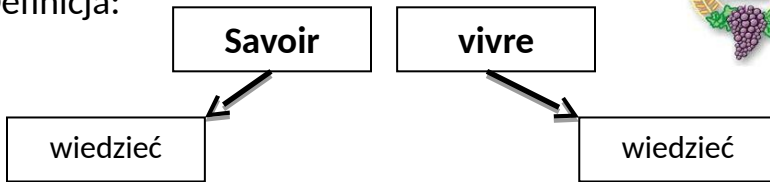

Ministrancki Savoir Vivre

1. Definicja:

Wyrażenie to pochodzi z języka francuskiego i jest złożeniem dwóch czasowników w formie bezokolicznika.

To znaczy: ogłada, dobre maniery, konwenans towarzyski, znajomość obowiązujących zwyczajów, form towarzyskich i reguł grzeczności obowiązujących w danej grupie.

Stąd savoir-vivre przetłumaczyć można jako **sztuka życia**. Wzięte razem, tworzą splot słów, który można rozumieć przede wszystkim, jako znajomość obyczajów i form towarzyskich, reguł grzeczności, a interpretując je, także jako umiejętność postępowania w życiu i radzenia sobie w różnych trudnych sytuacjach.

2. Jakie dziedziny życia obejmuje?

- nakrywania, podawania do stołu i jedzenia oraz picia,
- wyglądu, prezencji (np. postawy, higieny) i właściwego ubioru,
- form towarzyskich (np. w miejscu pracy, w rodzinie, na przyjęciach),
- komunikacji (także telefonicznej i internetowej),
- zachowania się w szczególnych sytuacjach.

Znajomość zasad savoir-vivre jest jednym z wyznaczników kultury osobistej człowieka

3. Ministrancki Savoir Vivre

Jeśli savoir-vivre dotyczy zasad obyczajów i reguł obowiązujących w danej grupie to można powiedzieć że również i wewnątrz naszej grupy są zasady które świadczą o poziomie kultury, znajomości tych zasad i umiejętności ich wykorzystania.

4. Obowiązujące zasady:

a. Przygotowanie w domu

- odpowiedni ubiór do kościoła (jest wyrazem naszego szacunku do świętego miejsca i wszystkich osób które się tutaj gromadzą; musi być czysty i w niedzielę odświętny)
- odpowiedni czas (przygotowania do wyjścia należy rozpocząć we właściwym momencie aby nie spieszyć się i nie spóźnić)
- higiena osobista (należy zadbać o wygląd zewnętrzny a także nie zaniedbać podstawowych czynności jak np. umycie zębów i umycie rąk – które podczas sprawowania czynności liturgicznych zawsze muszą być czyste)
- post eucharystyczny (istnieje zwyczaj że godzinę przed przyjęciem Komunii św. nie spożywamy żadnych pokarmów)

b. Droga do kościoła

- przestrzeganie zasad kultury osobistej (nieporozumieniem jest ministrant udający się na służbę, który: używa wulgarnego słownictwa, pali papierosy lub e-papierosy, pije alkohol,

obscenicznie obściskuje się z dziewczyną, niszczy publiczne mienie i swoim zachowaniem gorszy innych ludzi)

c. Wejście do kościoła

- na służbę przychodzimy punktualnie (według wyznaczonych zasad. Punktualność jest jedną z najważniejszych cech gentlemana)
- odpowiednie zachowanie po wejściu do kościoła (najważniejsze z nich to: w okresie zimowym zamknięcie drzwi do kościoła, przyklęknienie przed Najświętszym Sakramentem [kiedy przyklękam patrzę się na Tego przed którym przyklękam], wysokim poziomem kultury duchowej jest przyklękniecie przed balaskami na krótką modlitwę)

UWAGA! Przed Najświętszym Sakramentem przyklękam za każdym razem, z wyjątkiem sytuacji kiedy wykonuję czynność liturgiczną która mi to uniemożliwia

d. Zachowanie w zakrystii

- powitanie (człowieka kulturalnego cechuje umiejętność właściwego przywitania się uzależnionego od miejsca i zebranych osób. Ważnym jest aby każdy usłyszał moje pozdrowienie; mogę także podać rękę jeśli jest to słuszne i właściwe zachowanie)
- w zakrystii obowiązują pewne zasady zachowanie:
 - zakrystia główna: ewentualne rozmowy należy prowadzić cicho, nie wolno siadać na innych miejscach niż krzesła, nie należy przeszkadzać w wykonywaniu zadań kościelnego, a wszelkie polecenia (dotyczące posługi) należy niezwłocznie wykonać
 - zakrystia dla ministrantów: z szacunkiem należy traktować strój liturgiczny, wieszaki zawsze odkładamy do szafy, po służbie należy odwiesić strój w odpowiednie miejsce i zamknąć szafę
- przykład dla młodszych (swoim zachowaniem i postępowaniem należy dać przykład młodszym ministrantom i innym

przebywającym w zakrystii (ważny jest sposób traktowania stroju liturgicznego, słownictwo w zakrystii)

- w kościele wszystkich ministrantów obowiązuje kulturalne zachowanie w stosunku do wszystkich tutaj przebywających osób: m.in.: kościelny, organista

e. Udział we Mszy św.

- wykonywanie funkcji liturgicznych (wszystkie funkcje należy wykonywać według zasad przyjętych w parafii i ustaleń na zbiórkach)
- czynny udział we Mszy św. (każdy ministrant zobowiązany jest do śpiewania pieśni i odpowiadania na wezwania celebransa; proszę zwrócić uwagę na korzystanie z Drogi do Nieba)
- złożone ręce (podczas liturgii każdy ministrant ma obowiązek mieć złożone ręce które są znakiem modlitewnej postawy)
- świadectwo życia religijnego (wszyscy ministranci zobowiązani są do pełnego uczestnictwa we Mszy św. czyli przystępowania do Komunii św. na każdej służbie; a przypadku kiedy sumienie obciążone jest grzechem ciężkim do niezwłocznego skorzystania z Sakramentu Pokuty – jest to najpiękniejsze świadectwo wiary; zgorzeniem są ministranci, bądź całe służące grupy które nie przystępują do Komunii św.)

f. Inne uwagi

- strój liturgiczny zawsze ma być czysty i wyprasowany
- wypełnianie powierzonych obowiązków (najważniejszym zadaniem ministranta jest nauczenie się wszystkich czynności liturgicznych które ma wykonywać; czytania są Słowem Bożym więc wymagają odpowiedniego przygotowania)
- szef grupy lub najstarszy ministrant w danym dniu ma obowiązek wpisania odpowiedniej punktacji (w zależności od okresu)
- regularne usprawiedliwianie ewentualnych nieobecności
- troska o zamianę służby w przypadku nieobecności

- odpowiednia komunikacja z opiekunem służby liturgicznej

Znajomość zasad savoir-vivre jest jednym z wyznaczników kultury osobistej człowieka